

PRZYPILIĆ (2) *vb pf*

[*inf* przypilić.] ◇ *praet 3 sg m* przypilił (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Zatroszczyć się o coś, zająć się czymś; attendere, intendere Vulg (2): Tedy mówili bogoboyni/ káždy do bliźniego łwego. Y przypilił Pan á wflyłfał *Leop Mal 3/16*; [THy kthory łpráwuiefz lud łfráelłki racz przypilić: kthory wywodzilz iáko owieczłki narod łozephow. *Leop Ps 79/1 (Linde)*].

przypilić czego (1): Dla tegoć wyłłuchał Pan Bog: y przypilił głófu próżby moiey. *Leop Ps 65/19*; [*OczkoPrzymiot 121*].

[*Ze zdaniem dopełnieniowym:* A iż téż łi co té vnguenty w kłiefgách swych opisuią, ná nie skąpi są, y iedno łch vncyy kilka y mniéy czásem gotuią, łobie tego przypilić potrzebá, ábył go łyle miał, łoby przez ten czás póki sye mártyr máże łdostarczyć łi mógl *OczkoPrzymiot 121.*]

Formacje współrdzenne cf 1. PILIĆ.

DDJ